

Nr 368.

Av herr **Sundvik**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 26 juni 1931 (nr 280) om erkända sjukkassor.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 35 med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 26 juni 1931 (nr 280) om erkända sjukkassor framhåller föredragande departementschefen under hänvisning till en av pensionsstyrelsen den 2 mars 1951 gjord framställning innefattande förslag till revision av sjukkasseförordningen ävensom till vissa kompletterande ändringar i lagen den 24 mars 1938 (nr 96) om understödsföreningar, att han — med hänsyn till att särskilda sakkunniga den 28 december 1951 tillkallats för att ompröva olika spörsmål, som sammanhånga med den allmänna sjukförsäkringen — ansett sig icke nu böra förorda en så genomgripande revision av bestämmelserna rörande den frivilliga sjukförsäkringen som pensionsstyrelsen tänkt sig. Med anledning härav ha i propositionen upptagits endast sådana i pensionsstyrelsens framställning rekommenderade ändringar i sjukkasselagstiftningen, som departementschefen ansett vara av beskaffenhet att böra genomföras utan hinder av igångsättandet av den nämnda utredningen. Enligt min mening böra emellertid även andra i pensionsstyrelsens framställning framförda ändringsförslag än de sålunda i propositionen upptagna nu genomföras. Det av departementschefen åberopade tillsättandet av sakkunniga för omprövning av vissa spörsmål, som sammanhånga med den allmänna sjukförsäkringen, kan jag icke finna utgöra skäl mot att så sker. I fråga om de ytterligare av pensionsstyrelsen föreslagna författningsändringar, som jag sålunda anser nu böra komma till stånd, får jag anföra följande.

Enligt den för närvarande gällande lydelsen av dels sjukkasseförordningen och dels 8 § understödsföreningslagen måste så gott som samtliga bestämmelser, som reglera de erkända sjukkassornas verksamhet, vara intagna i kassornas stadgar. Härav följer bland annat att även sådana bestämmelser i sjukkasseförordningen, som äro för kassorna tvingande och från vilka kassorna sålunda icke äga stadga avvikelser, måste återupprepas i samtliga kassors stadgar. Ändras en eller annan dylik bestämmelse eller någon annan föreskrift i sjukkasseförordningen, som i något visst avseende reglerar kassornas verksamhet, måste med nuvarande ordning motsvarande ändringar företagas i kassornas stadgar. Pensionsstyrelsen har föreslagit sådana ändringar i 8 § understödsföreningslagen och i sjukkasseförordningen, som, om de genomföras, skulle leda till att de erkända sjukkassorna befrias

från skyldigheten att i stadgarna ha införda bestämmelser, som regleras genom föreskrifter i sjukkasseförordningen. Jag kan icke finna annat än att ett genomförande av detta pensionsstyrelsens förslag skulle leda till avsevärda fördelar. Kassorna skulle som regel icke vid ändringar i sjukkasseförordningen behöva vidkännas de ofta betydande utgifter, som hållande av föreningssammanträden för fattandet av beslut om ändring av stadgarna föranleder. Vidare skulle kostnaderna för nytryckning eller omtryckning av kassornas stadgar i hög grad begränsas om stadgarna icke behövde innehålla bestämmelser rörande andra förhållanden än dem, som icke voro reglerade i sjukkasseförordningen eller beträffande vilka skulle gälla andra bestämmelser än de i förordningen angivna. Möjligheten till en sådan genomgripande förenkling av kassornas stadgar skulle tillika vara ägnad att leda till uppnåendet av ett förenhetligande av alla sådana bestämmelser i kassornas stadgar, som för närvarande — till förfång icke minst för kassornas medlemmar — uppvisa bristande överensstämmelse, ehuru någon anledning till den bristande överensstämmelsen icke föreligger. För tillsynsmyndighetens del skulle ett genomförande av ifrågavarande ändringsförslag medföra, att myndigheten befriades från den mycket betydande arbetsbelastning, som godkännande och registrering av beslut om ändringar i de erkända sjukkassornas stadgar för närvarande utgör.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i lagen om understödsföreningar och förordningen om erkända sjuk-kassor, att vad jag ovan anfört vinner beaktande.

Jag får tillika hemställa, att erforderliga författnings-ändringar måtte utarbetas av vederbörande utskott.

Stockholm den 6 februari 1952.

And. Sundvik.